

LAUDACJA PROFESORA ALOJZEGO SZYMAŃSKIEGO

LAUDATIO

poświęcone Panu Profesorowi

Wojciechowi Wolskiemu

Wysoki Senacie,

Dostojny Panie Profesorze,

Szanowni Państwo!

Mam wielki zaszczyt i przyjemność przedstawić dorobek, zasługi i sylwetkę Pana Profesora Wojciecha Wolskiego - Uczzonego, Inżyniera i mojego Nauczyciela, którego wolą Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, przyjmujemy dziś w poczet najwybitniejszych doktorów naszej Uczelni, nadając Mu tytuł Doktora Honoris Causa.

Profesor Wojciech Wolski jest jednym z najwybitniejszych uczonych z zakresu geotechniki i budownictwa wodnego, znanym i cenionym zarówno w polskim, jak i międzynarodowym środowisku akademickim i zawodowym, związanym z budownictwem w obszarze projektowania, nadzorowania budowy i eksploatacji obiektów budowlanych oraz rozpoznania podłoża i posadawiania budowli w trudnych warunkach geotechnicznych przy zastosowaniu niekonwencjonalnych rozwiązań inżynierskich. Z zaangażowaniem i powodzeniem łączy pracę naukową, dydaktyczną i zawodową z intensywną działalnością organizacyjną w obszarze nauki, kształcenia kadry naukowej, z pracą na rzecz stowarzyszeń naukowo-technicznych krajowych i międzynarodowych oraz czynnym udziałem w życiu organizacji społecznych. Jest Prezesem Szarych Szeregów.

Profesor Wojciech Wolski urodził się 27 sierpnia 1930 roku w Warszawie. Po ukończeniu Liceum im. Reytana w Warszawie w 1948 r., rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej, na której w 1952 roku otrzymał dyplom inżyniera budownictwa wodnego, a w 1954 roku dyplom magisterski. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Wydziale Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej w 1963 roku, na podstawie rozprawy napisanej pod kierunkiem Profesora Radzimira Piętkowskiego. Stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymał na Wydziale Melioracji Wodnych SGGW w 1968 roku. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1976 roku, a profesora zwyczajnego w 1985 roku.

Pracę zawodową rozpoczął w 1949 roku jako praktykant w Państwowym Przedsiębiorstwie Robót Komunikacyjnych w Warszawie. Od 1950 do 1966 roku pracował w Centralnym Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego „Hydroprojekt”, uczestnicząc m.in. w opracowaniu projektów wielu zapór wodnych, w tym jako Główny Projektant zapory Tresna.

W 1953 roku Profesor Wolski rozpoczął pracę jako asystent na Wydziale Melioracji Wodnych SGGW w Katedrze Gruntoznawstwa i Budownictwa Ziemi kierowanej przez Profesora Władysława Kollisa. W latach 1955–1956 pracował na stanowisku starszego asystenta, a od 1956 do 1968 roku na stanowisku adiunkta. W 1969 roku powołany został na stanowisko docenta, a w 1976 roku na stanowisko profesora, na którym pracował do przejścia na emeryturę w 2000 roku.

Profesor Wojciech Wolski pełnił w SGGW szereg odpowiedzialnych funkcji. W latach 1961–1962 po śmierci Profesora Kollisa pełnił obowiązki kierownika Katedry Gruntoznawstwa i Budownictwa Ziemi, od 1976 roku Kierownika Zakładu Geotechniki utworzonego w ramach Instytutu Budownictwa

Melioracyjnego i Rolniczego, a od 1982 roku Kierownika Katedry Geotechniki. W latach 1970–1972 był Prodziekanem Wydziału Melioracji Wodnych, a w latach 1972–1978 przez dwie kadencje Dziekanem tego Wydziału. W latach 1978–1984, przez dwie kadencje, pełnił funkcję Prorektora SGGW ds. Inwestycji i Współpracy z Zagranicą. Efektem Jego działalności naukowej i organizacyjnej było utworzenie nowoczesnego na poziomie światowym Laboratorium Geotechnicznego im. Władysława Kollisa.

Profesor Wojciech Wolski odbył liczne staże naukowe, w tym w ramach stypendium ONZ w Bureau of Reclamation i Waterways Experimental Station w Stanach Zjednoczonych. W latach 1971–1972 był ekspertem ONZ w Birnie.

Dorobek publikacyjny Profesora Wojciecha Wolskiego jest niezwykle bogaty. Obejmuje ponad 200 artykułów naukowych opublikowanych w renomowanych czasopismach krajowych i zagranicznych oraz w materiałach Światowych i Europejskich Konferencji Mechaniki Gruntów i Inżynierii Geotechnicznej, jak również Kongresów Wielkich Zapór. Jest współautorem 12 książek i monografii oraz licznych wytycznych branżowych z zakresu budownictwa ziemnego i wodnego.

Początkowe prace naukowo-badawcze Profesora Wolskiego poświęcone były ocenie odporności gruntów na działanie filtracji wody. Wyniki badań modelowych z zastosowaniem techniki radiograficznej i badań reologicznych właściwości gruntów zostały przyjęte z uznaniem i wysoko ocenione w literaturze zagranicznej, ugruntowały Jego pozycję światowej rangi geotechnika i hydrotechnika. Opracowane przez Profesora kryteria doboru gruntów na filtry odwrotne znalazły zastosowanie przy projektowaniu budowli wodnych w kraju i za granicą i są nadal z powodzeniem wykorzystywane w praktyce.

Jednym z głównych kierunków działalności naukowej Profesora były prace badawcze związane z oceną stateczności i odkształceń zapór ziemnych. Profesor był inicjatorem przeprowadzonych po raz pierwszy w Polsce badań modelowych gruntu w warunkach *in situ*, wykorzystanych w projektowaniu zapory w Tresnej. Już w latach 70. kierował pracami zespołu nad wykorzystaniem metody elementów skończonych w analizie stateczności i odkształceń zapór ziemnych oraz podłoży betonowych budowli hydrotechnicznych.

Kolejnym obszarem zainteresowań Profesora była ocena zachowania się pod obciążeniem gruntów słabych, głównie organicznych. Wzrost zainteresowania posadowieniami budowli na słabonośnym podłożu organicznym spowodował, że od początku lat 70. kierunek ten stał się wiodącym w badaniach Katedry Geotechniki, prowadzonych na wielu obiektach doświadczalnych. W latach 80. kontynuowano te badania we współpracy ze Szwedzkim Instytutem Geotechnicznym. Wspólne badania oraz odbyte staże naukowe i publikacje pozwoliły zespołowi kierowanemu przez Profesora Wolskiego na rozwój naukowy i zawodowy oraz zdobycie uznania na arenie międzynarodowej. Ukoronowaniem tej współpracy były wspólne publikacje – dwa Raporty Szwedzkiego Instytutu Geotechnicznego oraz książka „*Embankments on organic soils*” wydana przez Elsevier, licznie cytowane w literaturze światowej.

Od lat 70. Profesor kieruje pracami badawczymi prowadzonymi dla składowiska odpadów poflotacyjnych przemysłu miedziowego „Żelazny Most”. Celem niezwykle obszernej analizy wyników badań i obliczeń jest określenie warunków bezpiecznej eksploatacji składowiska i możliwości jego rozbudowy. Obecnie, jako Krajowy Ekspert Geotechniczny, koordynuje prace Zespołu

Ekspertów Międzynarodowych, kierowanego przez Profesora Michele Jamiołkowskiego z Politechniki w Turynie.

Profesor Wojciech Wolski był inicjatorem i współorganizatorem powołanych na Wydziale Melioracji Wodnych w 1978 roku studiów doktoranckich. Był promotorem 15 rozpraw doktorskich, w tym trzech zagranicznych, a kilku jego wychowanków uzyskało stopnie doktora habilitowanego i tytuły profesora.

Profesor organizował wiele konferencji krajowych i międzynarodowych pełniąc funkcję wykładowcy lub panelisty na międzynarodowych konferencjach geotechnicznych.

Prowadził wykłady jako „visiting professor” na wielu uniwersytetach na świecie oraz wygłosił szereg odczytów na uczelniach zagranicznych.

Był konsultantem wielu obiektów hydrotechnicznych w kraju, m.in. zapór Goczałkowice, Wisła-Czarne, Koronowo, Dobromierz, Słup, Klimkówka, Czorsztyn, Świnna Poręba, Myczkowce, Sosnówka i Chańcza. Projektował i konsultował realizację szeregu obiektów hydrotechnicznych i melioracyjnych za granicą, m.in. w Iraku, na Cyprze, w Birmie, w Algierii, w Tunezji, w Libii, we Włoszech i Turcji. Należy podkreślić, że w ramach prac dotyczących projektu Basrah Profesor Wojciech Wolski wprowadził z wielkim sukcesem zastosowanie drenów pionowych jako metody innowacyjnej wzmocnienia podłoża.

Biorąc pod uwagę całokształt działalności prof. dr hab. Wojciecha Wolskiego, a szczególnie Jego zasługi w zakresie organizacji kształcenia kadry naukowej i zawodowej, prowadzenia badań naukowych na światowym poziomie i wdrażaniu ich wyników do praktyki oraz zasługi dla rozwoju Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i szczególne zasługi dla rozwoju

Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska SGGW, uważam z całym przekonaniem, że nadanie tytułu Doktora Honoris Causa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie Profesorowi Wojciechowi Wolskiemu jest w pełni uzasadnione. Przyjęcie przez Profesora Wojciecha Wolskiego tego tytułu będzie zaszczytem dla naszej Uczelni, wzbogacającym grono jej honorowych doktorów o wspaniały wzorzec do naśladowania dla przyszłych pokoleń jej wychowanków.

Dziękuję za uwagę.